

RIJEČ UREDNIŠTVA

REPETITIO EST MATER STUDIORUM

„Ponavljanje je majka znanja“ kaže stara latinska poslovice, što je u načelu točno, samo je pitanje koliko puta treba nekome ponavljati da bi nešto shvatio, a ponajprije nešto naučio. To svakako ovisi o želji pojedinca ili društva, ali i o njegovoj, u određenom segmentu, razini stručne kapacitiranosti. Dvojimo li o tome što je za naše društvo od ovoga točno – iz svega nam znanog, oboje? Što ćemo to ponoviti štiteći se poslovicom u naslovu, kako nam čitateljstvo ne bi prigovorilo da je to sve već poznato i da smo o tome u više navrata izravno ili neizravno pisali? Kako je ponavljanje majka znanja, tako se može reći da je Strategija sačinjena na temelju činjeničnog stanja, „majka“ planiranja za budućnost, kako Države, tako i njenih segmenata. O potrebi izrade, i napokon izradi, generalne Strategije i posebice Strategije razvoja šumarstva, pisali smo između ostalog u ovoj rubrici u Šumarskome listu, upućujući vas ponajprije na br. 5-6/2011. i br. 3-4/2016., u kojemu navodimo riječi tada resornog ministra kako je „za izradu strategije poljoprivrede i prehrambene industrije, šumarstva i prerade drva, rok do kraja 2016. god“. Taj rok je prošao, Strategije nema, a da li se ona izrađuje i tko je stvarno izrađuje nije nam poznato, osim da Hrvatsko šumarsko društvo nema svog predstavnika u povjerenstvu za njenu izradu. U rubrici Riječ Uredništva u spomenutim brojevima Šumarskoga lista, pitanja koja smo postavljali, kao i povremeni napisi u rubrici Izažovi i suprotstavljanja, te tekstu UO HŠD-a u br. 11-12/2015. „Kako Hrvatsko šumarsko društvo promišlja šumarstvo Hrvatske“, po našoj ocjeni, „dobar su materijal“ kao podloga za izradu odnosne Strategije. To je smatramo važan dokument, pa očekujemo da se on radi ne na „činovničkoj“, nego na najvišoj stručno-znanstvenoj razini. Osim toga postoji redoslijed/prioritet donošenja pojedinih dokumenata i njihova međusobna kompatibilnost, kako nam se ne bi opetovano događalo da nam dijelovi dokumenata derogi-

raju jedni druge. O tome da svaki dokument mora nakon utvrđivanja u praksi nekih nepravilnosti, pa i kriminalnih radnji, propisivati način i ovlaštenja kako ih otkloniti, pa i penalizirati. Isto tako, za pojedine nepredviđene slučajeve uzrokovane biotskim ili abiotskim čimbenicima, dokumenti moraju sadržavati „upute“ što nam je činiti u takvim slučajevima, da nam se ne dogodi, da kao nakon katastrofalnog ledoloma u Gorskom kotaru ne pristupimo izvanrednoj reviziji osnova gospodarenja u kojima će biti propisan stručni način sanacije šteta, a ne da se radi kao sada „stihijski“ od slučaja do slučaja. U razini toga nečinjenja je primjerice i izostanak pošumljavanja opožarenih površina, glavnog čimbenika buduće erozije, pa i neusklađenost i anarhija glede gospodarenja privatnim šumama. Članak 52. Ustava RH koji štiti šume i svrstava ih u prirodna bogatstva od osobitog interesa za RH, ne odnosi se samo na državne, nego na sve šume bez obzira na vlasništvo, pa ih je stoga potrebno u svemu jednako tretirati i kontrolirati.

Kada je riječ o redoslijedu, nelogično nam je donositi novi Zakon o šumama ili Zakon o poljoprivrednoj (opetovano pitanje zašto ne i šumarskoj?) savjetodavnoj službi i ostale dokumente prije Strategije razvoja, koja je polazni dokument za sve ostalo. Kada je riječ o Zakonu o poljoprivrednoj savjetodavnoj službi, koji je upravo u izradi, napominjemo da po našoj ocjeni, nije problem samo o izostanku šumarstva u nazivu Zakona, nego nedorečenost i ne sveobuhvatnost problema u pojedinim člancima, koje je potrebno doraditi. Sve rečeno sigurno zahtijeva još dopune o kojima treba voditi računa, što samo pokazuje kompleksnost i poznavanje materije koju obrađujemo, a koja traži rješenja u glavnim, a potom u pratećim dokumentima na temelju kojih gospodarimo šumama po načelima potrajnosti.

Uredništvo

EDITORIAL

REPETITIO EST MATER STUDIORUM

The old Latin saying „Repetition is the mother of all learning“ is true on principle, but the question is how many times something should be repeated to a person in order for this person to grasp it and master it. This depends on the will of an individual or of the society, but also on the person's level of professional capacity in a certain segment. If we ask ourselves which of these is true for our society – experience tells us it is both. Which topics should we repeat without our readership objecting that they have already been dealt with either directly or indirectly? In the same way in which repetition is the mother of all study, the Strategy, which is based on the factual state, can also be said to be the „mother“ of future planning for the State and its segments. The need to plan and draw up a general Strategy, including in particular the Strategy of Forestry Development, was discussed in this column of the Forestry Journal on several occasions, e.g. in No 4-5-/2011 and No 3-4/2016, when we quoted the words of the then minister that „the deadline for drawing up the strategy of agriculture and food industry, forestry and wood processing was the end of 2016“. The deadline is long past but the Strategy has not been made. Whether it is being developed and by whom is not known to us; what we know is that the Croatian Forestry Association does not have its representative in the Commission on Strategy Development. We believe that the topics discussed in the editorials of the Forestry Journal volumes mentioned above, the several articles in the column Challenges and Conflicts, as well as the article of the Management Board of the Croatian Forestry Association in No 11-12/2015, provide „good material“ for the Strategy. Such an important document should be developed at the highest professional-scientific level rather than at the „clerical“ one. An order/priority should be made in making the documents and in their compatibility so as to avoid parts of one document to counteract others. Every document should be tested in practice in order to remove

irregularities and even criminal actions and should contain measures and competences of dealing with and penalizing such actions. Likewise, the documents should contain „instructions“ for overcoming unforeseen circumstances caused by biotic and abiotic agents. The case of the catastrophic ice break in Gorski Kotar warns us of the need to undertake an exceptional revision of management plans using professional methods of restoring the damage, rather than approaching such circumstances in an unplanned and chaotic manner. Inactivity and lack of appropriate measures can also be seen in, for example, the non-reforestation of burned areas, the main agent of future erosions, or in the disharmony and anarchy of managing private forests. Article 52 of the Constitution of the Republic of Croatia, which protects forests and classifies them into natural resources of particular interest for the Republic, does not refer only to state forests, but to all forests irrespectively of ownership. Consequently, all forests should be treated and supervised in an equal manner.

With reference to the order of activities, it seems illogical to pass a new Law on Forests or the Law on the Agricultural (again the question: why not the Forestry) Advisory Service and other documents before making the Development Strategy, which is the core document for all the other laws and by-laws. As for the Law on Agricultural Advisory Service currently under way, we stress that the problem is not only in the omission of forestry from the name of the Law, but more importantly, in the vagueness and non-comprehensiveness of the problems in particular articles, which should be re-examined. The need for further upgrades illustrates the complexity of the matter we are dealing with, and requires appropriate solutions both in the main and in the accompanying documents. After all, these documents provide a basis for the management of forests on the principles of sustainability.

Editorial Board